

સોળ સજી શાણગાર

ગયા જ્યાં જરીક ધરની બહાર,
અમોને નજું લાગી !
બે પાંપણાની વચ્ચેથી
એક સરકી આવી સાપણ
ઉંખી ગઈ વરણગી
કાસાં કેરે વાટકે નજુંનો ટુચકો કીધો,
હવે ન ઉખડ્યો જાય, થાળીએ વળગી બેઠો સીધો
આવા નહોય ઉતાર
નજરના આમ ન તૂટે તાર
અમોને નજું લાગી !
તેલ તણી લઈ વાટ અમે દીવાલ ઉપર જઈ ફેંકી,
ખીલી સમ ખોડાઈ ગઈ ત્યાં નવ વાંકી નવ ચૂંકી,
જડને યે આ સુઝ
તો રહેવું કેમ કરી અણબુઝ
અમોને નજું લાગી !
સાત વખત સૂકાં મરચાનો શિરથી કર્યો ઉતાર,
આગ મહીં હોભાં ત્યાં તો કે વધતો ચાલ્યો ભાર,
જલતો તોય ન વાસ
અમોને કેમ ન લાગે પાસ ?
અમોને નજું લાગી ?
ભૂવો કહે ના કામ અમારું નજર આકરી કૌક,
ટુચકા તરણ તરણ અજમાવી થાક્યાં સધળા લોક,
શિત ન ચોટે કયાંય,
હવે તો રહ્યું સહ્યું ના જાય
અમોને નજું લાગી !

‘દ્વો, નજરું વાળી લઉં પાછી’ એમ કહી કો આવ્યું,
 નજરું પાછી નહી ભળે આ દરદ હવે મનભાવ્યું,
 હવે નજરનો ભાર
 જીવનનો થઈ બેઠો આધાર,
 અમોને નજરું લાગી !”

- હરીન્દ્ર દવે

- ૪ મહાશૈતા દેવીની પ્રભ્યાત નવલકથા ‘અજિનગર્ભ’ની નવલકથાના ઘટકતત્ત્વોને ૨૦
 આધારે સમીક્ષા કરો.

અથવા

- ૪ “ ‘અજિનગર્ભ’ નવલકથા તત્કાલીન સમાજજીવનનો યથાર્થ દસ્તાવેજ છે.” ૨૦
 આ વિધાનને આધારે નવલકથાનું મૂલ્યાંકન કરો.

- ૫ ટૂંકનોંધ લખો : (ક્રોઈપણ બે)
 (૧) ‘અજિનગર્ભ’ નવલકથામાં સંધર્ષનું તત્ત્વ.
 (૨) ‘અજિનગર્ભ’ નવલકથાની પાત્રસૂચિ.
 (૩) ‘અજિનગર્ભ’ નવલકથાની વર્ણનકલા.
 (૪) ‘અજિનગર્ભ’ શીર્ષકનું ઔચિત્ય.